

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: CA-1T/101/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322010354
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:5322010354.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.06.2024 samosudcom JUDr. Michalom Mravcom, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B. C. D. E. F. G., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., I. XXX/XX, okr. H.,

sa podľa § 285 písm. f/ Tr. por. z dôvodov § 86 písm. a/ Tr. zák.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Čadca zo dňa 26.09.2022 č. Pv 270/22/5502 na skutkovom základe, že:

ako otec J. B., nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v H., K. L. XXXX, okr. H. si úmyselne riadne neplnil svoju zákonnú výživovaciú povinnosť v období od mája 2021 najneskôr do podania obžaloby vo výške určenej právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod sp. zn. 5P 79/2019 zo dňa 17.02.2020, a to prispievať na výživu dcéry sumou 180,- € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, čím takto na výživnom dlhuje k rukám dcéry J. s výnimkou uhradeného výživného v celkovej sume 1.800,-€ sumu najmenej 1.260,- €, pričom v dobe, keď neplatil výživné, mal finančné prostriedky, z ktorých mohol toto výživné uhrádzať,

právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona,

lebo zanikla trestnosť činu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokuratorka Okresnej prokuratúry v Čadci podala dňa 26.09.2022 pod sp. zn. Pv 270/22/5502 obžalobu na obv. A. B., pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Na základe obžaloby prokuratorky Okresnej prokuratúry Čadca vykonal súd hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného a prečítal ostatné listinné dôkazy.

Pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Obžalovaný A. B. po poučení podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že sa cíti nevinný, uvádzajúc, že vždy plnil výživné, mal následne pracovné problémy, nemal stále zamestnanie. Od piatku má aj pracovnú zmluvu

vo firme H.. Má mať plať vo výške 1700,- €, do troch mesiacov by bol schopný zameškané výživné uhradiť. Od podania obžaloby pracoval v dvoch firmách, v prvej pracoval 1 mesiac, v druhej 3 mesiace. Boli problémy s platbami. Nemal príjem, pomáhala mu matka. Uhradil 6 krát výživné po 180,- €, spolu 900,- €. Je si vedomý, že ku dnešnému dňu je zameškané výživné v sume 1.980,- €. Má ešte jedného syna, výživné uhrádza do ruky. Ešte uhradil 04.10.2022 3 krát po 180,- €, 01.02.2023 180,- €, 05.01.2023 2 krát 180,- €.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, z ktorých mal preukázané nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 17.02.2020 súd zvýšil výživné na maloletú J. B. zo sumy 50,- € na sumu 180,- €.

Zo správy zamestnávateľa obžalovaného spoločnosti M., N. vyplýva, že obžalovaný bol u nich zamestnaný od 20.04.2020 do 15.12.2021, pracovný pomer bol ukončený okamžitým skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa.

Podľa správy zamestnávateľa I. O., N., obžalovaný bol zamestnaný od 20.05.2022.

Zo správy sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný nebol poberateľom dávky v nezamestnanosti ani žiadneho dôchodku od 05/2021. Od 07.10.2021 do 18.10.2021 bol poberateľom pandemickej PN v sume 176,81 €.

Obžalovaný uhradil v apríli 2022 výživné na J. B. v celkovej sume 900,- €.

J. B. bola študentkou Obchodnej akadémie P. L. A. v H. v školskom roku 2021/2022 4. ročníka, dátum maturitnej skúšky bol máj 2023.

Podľa odpisu z registra trestov (č.l.37) obžalovaný bol dvakrát právoplatne odsúdený, v oboch prípadoch sa na neho hľadí ako nebol odsúdený.

V evidencii priestupkov má evidované priestupky v doprave.

Z poštových poukazov predložených obžalovaným mal súd preukázané, že obžalovaný po podaní obžaloby uhradil celé zameškané aj bežné výživné.

Podľa § 285 písm. f) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Podľa § 86 písm. a) Tr. zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že obžalovaný dodatočne uhradil zameškané výživné, vrátane riadneho výživného. Uvedená skutočnosť vyplýva najmä z predložených poštových poukazov, ktoré neboli nijakým spôsobom spochybnené. Svedkyňa, k rukám ktorej bolo výživné uhrádzané, sa na hlavné pojednávanie súdu neustanovovala, napriek tomu, že bola riadne predvolávaná, pričom predvolania súdu ignorovala.

Nakoľko z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný nemá žiadny dlh na výživnom, dodatočným uhradením zameškaného výživného pred tým, ako sa súd odobral na záverečnú poradu, boli naplnené všetky podmienky účinnej ľútosti, zanikla trestnosť činu, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozsudku a obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolať môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.